मृदून् सतः सत्यशीलान् सत्यधर्म्मानुपालिनः। आशीविषानिव क्रुद्धान् पतीन् परिचराम्यहं।
पत्याश्रयोहि मे धर्म्मो मतः स्त्रीणां सनातनः। स देवः सा गतिर्न्नान्या तस्य का विप्रियञ्चरेत्। १४९८५
अहं पतीन्नातिशये नात्यन्ने नातिभूषये। नापि परिवदे श्वश्रूं सर्व्वदा परियन्त्रिता।
अवधानेन शुभगे नित्योत्थिततयैव च। भर्त्तारो वशगा मह्यं गुरुशुश्रूषयैव च।
नित्यमार्य्यामहं कुन्तीं वीरसूं सत्यवादिनीं। स्वयं परिचराम्येतां पानाच्छादनभोजनैः।
नैतामतिशये यातु वस्त्रभूषण भोजनैः। नापि परिवदे चाहं तां पृथां पृथिवीसमां।
अष्टावये ब्राह्मणानां सहस्राणि स्म नित्यदा। भुञ्जते रुक्मपात्रीषु युधिष्ठिरनिवेशने। १४९९०
अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातका गृहमेधिनः। त्रिंशद्दासीक एकैको यान् बिभर्त्ति युधिष्ठिरः।
दशान्यानि सहस्राणि येषामन्नं सुसंस्कृतं। ह्रियते रुक्मपात्रीभिर्यतीनामूर्द्धरेतसां।
तान् सर्व्वानग्रहारेण ब्राह्मणान् वेदवादिनः। यथाऽहं पूजयामि स्म पानाच्छादनभोजनैः।
शतं दासीसहस्राणि कौन्तेयस्य महात्मनः। कम्बुकेयूरधारिण्यो निष्ककण्ठ्यः स्वलङ्कृताः।
महार्हमाल्याभरणाः सुवर्णाश्चन्दनोचिताः। मणीन् हेम च बिभ्रत्यो नृत्यगीतविशारदाः। १४९९५
तासां नाम च रूपञ्च भोजनाच्छादनानि च। सर्व्वासामेव वेदाहं कर्म्म चैव कृताकृतं।
शतं दासीसहस्राणि कुन्तीपुत्रस्य धीमतः। पात्रीहस्ता दिवारात्रमतिथीन् भोजयन्त्युत।
शतमश्वसहस्राणि दश नागायुतानि च। युधिष्ठिरस्यानुयात्रमिन्द्रप्रस्थनिवासिनः।
एतदासीत्तदा राज्ञो यन्मह्यीं पर्य्यपालयत्। येषां सङ्ख्यां विधिञ्चैव प्रदिशामि शृणोमि च।
अन्तःपुराणां सर्व्वेषां भृत्यानाञ्चैव सर्व्वशः। आगोपालाविपालेभ्यः सर्व्वं वेद कृताकृतं। १५०००
सर्व्वं राज्ञः समुदयमायञ्च व्ययमेव च। एकाऽहं वेद्मि कल्याणि पाण्डवानां यशस्विनि।
मयि सर्व्वं समासज्य कुटुम्बं भरतर्षभाः। उपासनरताः सर्व्वे घटयन्ति वरानने।
तमहं भारमासक्तमनाधृष्यं दुरात्मभिः। सुखं सर्व्वं परित्यज्य रात्र्यहानि घटामि वै।
अधृष्यं वरुणस्येव निधिपूर्णमिवोदधिं। एकाऽहं वेद्मि कोषं वै पतीनां धर्म्मचारिणां।
अनिशायां निशायाञ्च सहाया क्षुत्पिपासयोः। आराधयन्त्याः कौरव्यांस्तुल्या रात्रिरहश्च मे। १५००५
प्रथमं प्रतिबुध्यामि चरमं संविशामि च। नित्यकालमहं सत्ये एतत् संवननं मम।
एतज्जानाम्यहं कर्त्तुं भर्त्तृसंवननं महत्। असत्स्त्रीणां समाचारन्नाहं कुर्य्यां न कामये।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा धर्म्मसहितं व्याहृतं कृष्णया तदा। उवाच सत्या सत्यत्य पाञ्चालीं धर्म्मचारिणीं।
अभिपन्नाऽस्मि पाञ्चालि याज्ञसेनि क्षमस्व मे। कामकारः सखीनां हि सोपहासं प्रभाषितं।

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि द्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व्वणि द्रौपदीनिजकार्य्यकथने द्वात्रिंशदधिकद्विशततोऽध्यायः॥२३२॥

॥ द्रौपद्युवाच ॥ इमन्तु ते मार्गमपेतमोहं वक्ष्यामि चित्तग्रहणाय भर्त्तुः। अस्मिन् यथावत् सखि वर्त्तमाना भर्त्तारमाच्छेत्स्यसि कामिनीभ्यः। १५०१०
नैतादृशं दैवतमस्ति सत्ये सर्व्वेषु लोकेषु सदेवकेषु। यथा पतिस्तुष्यति सर्व्वकामा लभ्याः प्रसादात् कुपितश्च हन्यात्।